

[Anne Grete Holmsgård]

ke ret meget for, at man hæver det beløb, som kan fratrækkes pr. barn, når man udregner boligsikringen, for det har ikke særlig stor betydning i forhold til den forringelse, man gennemfører, og der er da også tale om en nettobesparelse. Det helt groteske er så, at den nettobesparelse, man når her, laver man om til en nettomerudgift i den anden ende. Når huslejerne øges, må en stor del jo simpelt hen dækkes over boligsikringen, og man øger gud hjælpe mig også huslejen inden for de uregulerede områder, hvor der i forvejen er en langt højere husleje end inden for de regulerede, til trods for at det er fraflytningsområder, at det er stagnationsområder. Hvis det havde været vækstcentre, havde denne husleje ligget endnu højere, end den gør i de kommuner, hvor der er omkostningsbestemt husleje.

Til sidst vil jeg lige sige, som flere også har været inde på, at man skal ikke tage regeringens ord for gode varer. Pensionisterne skal ikke gå fri, de bliver nemlig også ramt af den generelle forringelse af boligydelsen, der heller ikke skal reguleres med mere end 4 pct., så man skal bestemt ikke tage regeringens ord for gode varer.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der er fremført mange argumenter for regeringens forslag, og dem skal jeg såmænd ikke trætte med at gentage. Kun skal jeg anbefale forslagene, og lad mig sige, at med denne nøjsomhed anfægter jeg selvfølgelig ikke forslagernes genialitet.

Med hensyn til det socialdemokratiske beslutningsforslag, hvori man gør en del ud af, at indeksobligationernes kurser ikke blev, som man havde drømt om, at indeksobligationerne egentlig blev en fuser, er det vel kun, hvad vi sagde. Men hvis man vil have en lavere inflationstakt og man stadig ville få en forholdsvis høj rente, hvorfor skulle man så interessere sig for indeksobligationer? Hvem i al verden vil nøjes med en realrente på 2½ eller 3 pct., hvis man kan få 10–12 pct.? Derfor er det da givet, at kurserne ville blive, som de blev. Det sagde vi allerede, dengang man gennemførte det, og vi sagde, at det var en uheldig måde at gennemføre det på. Nu har vi fået disse uheldige konsekvenser, de uhyggelig lave kurser på indeksobligationer, og det har da selvfølgelig også vores interes-

se at forhindre, at dette fortsætter, men hvorledes det skal gøres, vil vi vente med at antyde, til vi ser det nedsatte udvalgs færdiggjorte arbejde. Vi håber selvfølgelig, at der af dette udvalg bliver anvist nogle veje, som vi kan gå for at forhindre den hidtidige udvikling for indeksobligationerne. Vi har hele tiden sagt, at vi gik ind for indeksobligationer; vi må bare skabe mulighed for, at indeksobligationsmarkedet kan virke.

De øvrige punkter i det socialdemokratiske beslutningsforslag skal jeg ikke knytte nogen kommentarer til. Nogle af dem kan være rimelige i visse situationer, og nogle kunne man jo have gennemført, da man selv havde regeringsmagten.

Jeg skal i øvrigt ikke kommentere disse forslag, men som nævnt anbefale regeringens forslag.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal komme med et par bemærkninger om lovforslagene L 52 og L 53 og sige om L 52, at jeg synes, det er utroligt at høre regeringspartierne tale om kvota, som om det alene er et økonomisk problem. Vi finder i socialdemokratiet, at det i allerhøjeste grad også er et menneskeligt problem. Partierne bag regeringen taler om det, som om man er uvidende om den boligmangel, der er i det danske samfund i dag, men det kan jo være, at regeringspartierne kommer på andre tanker, når dette engang bliver et politisk problem. Og så må jeg sige, at det er skuffende, at vi her trekvart år efter at have lavet en aftale med et af regeringspartierne skal se dem i sådan en fart bort fra aftalen om at øge kvoten.

Det var det parti, som i valgkampen slog sig højt op på, at de lovede ingenting. Nu kan de tilføje sætningen: men vi holder bestemt heller ikke noget.

Jeg synes, det er skammeligt, at partierne på den måde flakker rundt omkring dette meget alvorlige problem, som boligmangelen i det danske samfund er.

Må jeg så sige med hensyn til L 53, vedrørende lov om boligbyggeri, at som mit partis ordfører, hr. Knud Damgaard, sagde, er der mange tidsler og meget ukrudt, der skal luges bort, men blandt alle disse tidsler er der bestemt også en rose. Det er fraflytningsreglen. Denne rose er jo karakteriseret ved, at den